

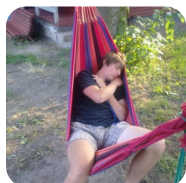
Poeta i Filozof – Alfred Kampa

Spytało matki dziecko,
Kto może być poetą
Ten, który bardzo kocha
I bardzo martwi się
Kto patrząc w niebo, mówi:
„Promyki światła lecą
I będą padać zawsze
Na każdy nowy dzień”

Dziecięcą buzię w najgorszy dzień
Rozjaśnia uśmiech — jagódki dwie
Zmartwienia starca zmarszczyły twarz,
Lecz oczy młode, choć mija czas...

Spytało dziecko ojca,
Czym się filozof troska
On bardzo pragnie wiedzieć,
Jak wszystko dzieje się
On mówiąc, co jest prawdą,
Tak bardzo waży słowa,
Że każdy, kto uwierzy,
Tę prawdę głosić chce

Dziecięcą buzię w najgorszy dzień
Rozjaśnia uśmiech — jagódki dwie
Zmartwienia starca zmarszczyły twarz,
Lecz oczy młode, choć mija czas...

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych